

DE CHARLATAN

(The Charlatan)

Toneelspel in twee bedrijven

door

WILLIAM NORFOLK

vertaling

Yolanda Plaatzer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE CHARLATAN - THE CHARLATAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILLIAM NORFOLK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ANTON MESMER - een dokter van midden 40

FRAU MESMER - zijn vrouw

HERR PARADIES - een man van midden 40

FRAU PARADIES - zijn vrouw, ook midden 40

MARIA-THERESA PARADIES - hun dochter van 18

DOCTOR STOERCK - een dokter

PROFESSOR BARTH - een dokter

FRAU SCHWARTZ - eigenaresse van het koffiehuis

De twee bedrijven spelen zich af in Wenen in januari 1777, de proloog en epiloog in Parijs in 1784.

Het is niet noodzakelijk dat Maria-Theresa zelf de piano bespeelt. De muziek kan ook d.m.v. een cd-speler of cassette recorder vanachter het toneel gespeeld worden.

DECOR:

Het toneel bestaat uit 3 gedeelten. In het midden Frau Schwartz's koffiehuis. Aan de rechterkant hiervan de woning van de Mesmer's. Aan de linkerkant de woning van de Paradies.

PROLOOG

Voordat de gordijnen opengaan zijn de laatste tonen van Mozart's Piano Concert no.18 in B mol, K 456 te horen, gevolgd door applaus.

Het is avond. Mesmer, een man van vijftig, gekleed in een lange degelijke cape, staat in de schaduw van de bomen. Maria-Theresa Paradies, een aantrekkelijke vrouw van 25 komt binnen, ook gekleed in een cape, haar weg zoekend met een sierlijke wandelstok. Haar pas is doelbewust, dan stopt ze plotseling, zich bewust van Mesmer's aanwezigheid en blijft onbeweeglijk staan.

MARIA: *(hees)* Doctor Mesmer! *(hij geeft geen antwoord. Zij lijkt door te willen lopen, maar blijft staan)* Wees niet bang. Ik ben volkomen ongevaarlijk. Ik gil niet en heb geen driftaanvallen meer. *(pauze)* U kunt me ook geen kwaad doen. Ik ben tegenwoordig geheel onafhankelijk. U hoorde me spelen. En daarvoor hunne Koninklijke Hoogheden ook. Marie-Antoinette riep zelfs naar mij "Bravo Mam'selle Paradies!". Ik hoop dat ik de componist eer aandeed. Herr Mozart droeg het concert aan mij op. Maar ik veronderstel dat u, als een vriend van de familie, dat weet?

MESMER: Je speelt uitmuntend, Fräulein. Ik weet zeker dat Wolferl trots op je zou zijn, als hij in staat was geweest om aanwezig te zijn. *(pauze)*

MARIA: Wat klinkt u formeel. Verschuilt u zich in de schaduw? U weet dat u tevoorschijn kan komen. Ik kan u niet zien.

MESMER: Beschimp je mij?

MARIA: *(met grote zelfbeheersing)* De stem.... precies dezelfde zoals ik me hem herinner.... na al die jaren.

MESMER: Zeven, om precies te zijn.

MARIA: U zal gelijk hebben, natuurlijk. Een veelbewogen zeven jaren, Doctor.

MESMER: Voor beide van ons. Ik heb je vorderingen gevolgd.

MARIA: En ik de uwe. *(pauze)* Waarom zou ik u beschimpen voor wat ik ben? Wat zou ik zijn geworden als ik mijn gezichtsvermogen had gehouden? Iemands meisje? Een naaister?

MESMER: Er stond meer op het spel dan alleen jouw levensonderhoud.

MARIA: Voor wie?

MESMER: Voor beide van ons. *(pauze)*

MARIA: Ik begreep niet de politiek van de situatie op dat moment. Ik dacht dat u een eenvoudig arm blind meisje haar gezichtsvermogen

terug wilde geven. Quelle naïveté!

MESMER: Hoe cynisch ben je geworden.

MARIA: (*glimlachend*) Realistisch. We leven in de tijd van redelijkheid, Doctor. U had iets te bewijzen.

MESMER: Ik heb het niet bewezen.

MARIA: Niet aan de medische faculteit van Wenen. U wilde ze tonen dat uw beweringen gerechtvaardigd waren en dat uw levensmagnetisme een wonderbaarlijke genezing was, toch? Ik was louter een.... een middel om een doel te bereiken. Een doel dat een schandaal en een fiasco bleek te zijn.

MESMER: Je was in staat om te zien toen je me verliet. (*pauze*)

MARIA: Dat is waar. Ik ben niet eerlijk. Uw beweringen waren terecht. U was in staat om me te laten zien. Tenminste.... lichamelijk.... liet u me dingen zien. Eerlijk gezegd, heb ik altijd duidelijker gezien in de duisternis. Is dat niet ironisch? Maar dat zal u niet begrijpen. Hoe kunt u? U hebt altijd uw gezichtsvermogen gehad.

MESMER: De medische faculteit bestond uit mannen met gezichtsvermogen, maar niet één van hen kon zien. Het is waar, ik wilde mijn theorie aan hen bewijzen, maar jij was nooit alleen “een middel om een doel te bereiken”, Fräulein. Je was iemand die mijn hulp nodig had en dat gaf ik je, zoals ik het anderen gegeven heb die het nodig hadden. Wat maakt het uit of er... meer overwegingen waren in jouw geval.

FRAU PARADIES: (*van achter toneel*) Maria-Theresa!

MARIA: Daar is moeder.

MESMER: Is zij nog zo onredelijk?

MARIA: (*lachend*) Ze heeft gedreigd om je hoofd af te hakken als ze je ooit weer zag. Maar zij en papa moeten zich wel zorgen maken. In die dagen hadden ze alleen een gehandicapte dochter te verspelen. Nu gaat het om een beroemd pianiste.

MESMER: Verspelen?

MARIA: Ze zijn gewend geraakt aan een meer weelderige levensstandaard. Overall word ik aangekondigd als “de blinde pianiste”. Het blijkt zeer aantrekkelijk te zijn. Tenslotte is de wereld vol met pianistes die kunnen zien.

FRAU PARADIES: (*van achter toneel, ongeduldig*) Maria-Theresa!

MESMER: Voel jij nooit-----?

MARIA: Wees niet bezorgd om mij. Ik ben volmaakt gelukkig. Echt. (*pauze, ze glimlacht*) Bovendien, als u mijn blindheid had weggenomen, wat kon u me als tegenprestatie aanbieden? (*De lichten gaan uit*)

EERSTE BEDRIJF

De lichten zijn gericht op het koffiehuis, waar Doctor Stoerck en Professor Barth piket spelen. Stoerck geeft. Frau Schwartz brengt hen cognac.

BARTH: Waar zijn al uw klanten, Frau Schwartz?

FRAU SCHWARTZ: (*schouderophalend*) Op zo'n koude januariavond Professor, kruipen ze liever bijeen rond hun vuren, denk ik. (*ze gaat af*)

BARTH: Dat was een goed diner, Anton

STOERCK: Ik wilde het niet bederven, dus heb ik Mesmer uitgenodigd hier langs te komen om ons te ontmoeten. Hij geeft niet om deze "roddelwinkel" zoals hij het noemt, dus hij blijft niet lang.

BARTH: (*zijn kaarten schikkend*) Hij geeft zeker een lezing.

STOERCK: Hij noemt het een gesprek.

BARTH: Ik ruil drie kaarten. (*hij legt 3 kaarten uit zijn hand omgekeerd op tafel en pakt 3 van het stapeltje*)

STOERCK: Heb jij ooit geprobeerd het gesprek een andere wending te geven, wanneer hij het over zijn "levensmagnetisme" heeft. Het is als een lawine willen proberen te stoppen. Ik ruil er vijf. (*zelfde procedure als Barth, maar dan met 5 kaarten*) Een avond met zijn theoretisering zou mijn eetlust bedorven hebben. Daarom dacht ik dat het raadzaam was hem niet te vragen voor het diner.

BARTH: Jullie waren vroeger toch dikke vrienden? Zes punten.

STOERCK: Goed.

BARTH: Aas.

STOERCK: Goed. Vrienden sinds zijn universiteitstijd.

BARTH: Drie azen.

STOERCK: Niet goed.

BARTH: Zes en Vijftien. Eènentwintig. (*hij speelt een kaart*) Tweeëntwintig.

STOERCK: Veertien. Ik was trouwens getuige bij zijn huwelijk. Charmante vrouw. Ze was weduwe.

BARTH: En rijk, geloof ik. Drieëntwintig.

STOERCK: Hoe dan ook, als persoonlijk geneesheer van de Keizerin, kan ik me niet veroorloven betrokken te zijn met geneesheren van deze... medische nieuwigheden. (*hij speelt een kaart, Barth pakt een slag op en komt uit met een kaart*)

BARTH: Vierentwintig. Zijn theorie is zeker erg onbekend.

STOERCK: Maar jij bent toch ook overtuigd van zijn medische

waarde? *(hij speelt een kaart, Barth pakt een slag op en komt uit met een kaart)*

BARTH: Vijfentwintig. Hij is te teatraal.

STOERCK: Het heeft hem berucht gemaakt.

BARTH: Of beroemd, hangt er vanaf hoe men het bekijkt.

STOERCK: *(speelt een kaart)* Het werpt een blaam op de medische faculteit. *(Barth pakt een slag op en komt uit met een kaart)*

BARTH: Zesentwintig.

STOERCK: *(speelt een kaart)* Wij vierden samen mijn benoeming tot hoofd van de faculteit. Oh, dat moet zijn geweest.... vijf jaar geleden? Hij was heel wat beter gezelschap in die dagen.

BARTH: *(pakt een slag op en komt uit met een kaart)* Zevenentwintig.

STOERCK: Het hele idee van deze... magische krachten... riekt naar mijn smaak te veel naar het occulte. *(hij gooit een kaart op, Barth pakt een slag op en komt uit met een kaart)*

BARTH: Achtentwintig. Ingenhouz zei blijkbaar bijna hetzelfde.

STOERCK: En Ingenhouz was enkel een scepticus, weet je, totdat Mesmer hem uitnodigde voor èèn van zijn..... uitvoeringen. *(hij gooit een kaart op, Barth pakt een slag op en komt uit met een kaart)*

BARTH: Negenentwintig. De zaak van Fräulein Oesterlin?

STOERCK: Je hebt het verhaal gehoord?

BARTH: Verschillende versies. Welke had jij in gedachten?

STOERCK: De paardenmond. *(hij gooit een kaart op, Barth pakt een slag op en komt uit met een kaart)*

BARTH: Dertig. Ingenhouz?

STOERCK: Precies hetzelfde. Het schijnt dat de jonge dame in kwestie al vele jaren ziek was. Hysterische koorts... stuiptrekkingen... wanhopigheid... hallucinaties. Zoals Ingenhouz het zo gevat zei, "Een rij van symptomen, bijna zo groot als de lijst van de plagen van Egypte." *(hij gooit een kaart op, pakt een slag op)*
Nou ben ik vergeten wat mijn punten waren.

BARTH: Veertien.

STOERCK: Veertien. Vijftien. *(hij komt uit met een kaart)* Zestien.

BARTH: Zij woonde toch bij de Mesmer's? *(hij gooit een kaart op, Stoerck pakt een slag op en komt met een kaart uit)*

STOERCK: Zeventien. Mogelijk een familielid of zoiets, van zijn kant. Zijn stiefzoon trouwde later met haar. Hoe dan ook, hij heeft haar behandeld en hij nodigde Ingenhouz uit voor één van zijn genezende sessies.

BARTH: Welke uitnodiging, denk ik, Ingenhouz gretig aanvaardde. *(hij gooit een kaart op, Stoerck pakt een slag op en komt uit met een kaart)*

STOERCK: Achttien.

BARTH: Dertig en tien, voor mij veertig. (*Stoerck noteert de score en geeft de kaarten aan Barth om te schudden*)

STOERCK: Vanzelfsprekend. Zoals ik eerder zei, hij was een scepticus in die dagen.... en geen lid van de faculteit, geen deel van de grote samenzwering dat Mesmer's idee van zijn grote gave voor de wereld belasterde.

BARTH: (*glimlachend*) Een discipel in wording? Verdelen. (*Stoerck verdeelt de kaarten en Barth geeft*)

STOERCK: Mesmer heeft misschien ook zo gedacht. In ieder geval, toen Ingenhouz arriveerde, lag de arme vrouw op bed, volkomen stil. Hij vertelde Ingenhouz, "Ze zal alleen ontwaken, wanneer ik het van haar verlang, ze zal alleen reageren op mijn magnetisme." of ongeveer zo'n dialoog. Daarna liep hij naar het bed en raakte haar hoofd en armen licht met zijn vingertoppen aan. Duidelijk rilde ze en haar hele lichaam schokte alsof ze pijn had. Ze werd pas rustig toen hij zijn hand boven haar bewoog, haar niet aanrakend, van hoofd tot voeten. Ingenhouz probeerde gelijke handelingen, maar niets gebeurde. Mesmer kraaide toen, "Zie je? Alleen ik kan haar laten bewegen." en ging verder met zijn volgende... verbijsterende truc.

BARTH: Hij gaf wat van zijn magnetisme door hoorde ik, door over Ingenhouz zijn handen te strijken en toen hij zijn voorafgaande mislukte proef herhaalde, kreeg hij nu een reactie van de dame, is dat zo?

STOERCK: Oh, Mesmer heeft een goede techniek. Hij heeft gewoonweg het verkeerde beroep.

BARTH: Wat was die kwestie met de zes kommen?

STOERCK: Hij magnetiseerde hen.

BARTH: Alle zes?

STOERCK: En het indrukwekkende effect bederven? Nee. Hij begon met alleen één te magnetiseren.

BARTH: Hoe?

STOERCK: Door beide handen erom te plaatsen. Dan raakte hij de handen van de vrouw met de kommen achtereenvolgens aan en zij schreeuwde het uit, alsof ze zich brandde, toen ze diegene voelde die hij had gemagnetiseerd. Zijn effect gecreëerd, zette hij de kom aan één kant en overhandigde één die niet gemagnetiseerd was aan Ingenhouz, hem uitnodigend de hand van de vrouw ermee aan te raken. Dat deed hij, en uiteraard, niets gebeurde. Dus Mesmer zei hem het nog eens te doen, maar dit keer hield hij Ingenhouz's andere hand vast, en zie, de vrouw reageerde alsof ze veel pijn had.

BARTH: Hij liet het magnetisme overgaan in Ingenhouz?

STOERCK: Dat was zeker de indruk die hij wilde wekken.

BARTH: *(kijkend op zijn kaarten)* Jij mag het zeggen.

STOERCK: Ik ruil er vier om. *(dat doet hij)* Toen kwam de grote finale. Mesmer deed een paar stappen van het bed vandaan... ik kan me de grote dramatische act goed voorstellen... en wees gebiedend op de arme stakker, die kronkelde als in grote doodsangst. Op het moment dat hij stopte met wijzen, stopte zij met kronkelen.

BARTH: Ik ruil er drie. *(dat doet hij)* En dat was het eind van de demonstratie?

STOERCK: En het losbarsten van vuurwerk weren? Zes punten.

BARTH: Goed.

STOERCK: Driekaart van azen.

BARTH: Niet goed.

STOERCK: Drie azen.

BARTH: Goed.

STOERCK: Dat is zes en drie en drie. Twaalf. *(hij gooit een kaart op)* Dertien. Toen herhaalde hij het gehele gebeuren, maar dit keer had hij Ingenhouz tussen hem en de vrouw gezet, alleen maar om te bewijzen dat zijn kracht door, of rond Ingenhouz ging. Dan een kleine aarzeling, alsof hij wachtte op applaus en de demonstratie was voorbij.

BARTH: *(gooit een kaart op)* Hoe reageerde Ingenhouz?

STOERCK: *(pakt een slag op en gooit een kaart op)* Veertien. Zoals iemand de opera verlaat. In een droom, zijn hoofd vol van muziek en magie. En, pratend over opera, het is niet verwonderlijk dat Mesmer zo dramatisch is, tenslotte heeft hij een privé theater in zijn tuinen. Voerde een paar jaar geleden een nieuwe opera op van het Mozart kind op. Ik heb het niet gezien. Persoonlijk prefereer ik Gluck. Hoe dan ook, Ingenhouz keerde snel terug naar zijn scepticisme. Je weet hoe dat is. Het hoofd wordt helder, men staat weer met beide benen op de grond.

BARTH: *(gooit een kaart op)* Mesmer gebruikte geen magneten voor zijn uitvoering?

STOERCK: *(pakt een slag op en gooit een kaart op)* Vijftien. Niet bij deze gelegenheid. Hij gebruikt ze. Ingenhouz zelf, gebruikt ze in bepaalde gevallen. Maar dit was een gala uitvoering. Kijk! Geen handen! *(pauze)* De situatie was een beetje ironisch. Ingenhouz zweert dat hij wat magneten in zijn zak had die dag, per ongeluk naar 't schijnt en houdt vol, dat die het effect dat hij zag veroorzaakte.

BARTH: *(gooit een kaart op)* Wat nonchalant van hem.

STOERCK: *(pakt een slag op en gooit een kaart op)* Zestien.

Ongepast, heb ik gezegd. Vrijwel hetzelfde als je eigen eten meenemen naar een feestmaal. (*Mesmer komt binnen*) Sorry dat ik je op zo'n koude avond naar buiten stuur.

MESMER: Ik twijfel er niet aan dat het van het grootste belang is. (*tot Barth*) Hoe is het met jou, Joseph?

BARTH: Aan het winnen.

STOERCK: Hij kakelt, zodat ik punten verlies.

MESMER: Van jou te horen, kwam als een soort van verassing. We zien elkaar zo weinig deze dagen.

STOERCK: De Keizerin houdt me bezig aan het Hof.

MESMER: Oh, natuurlijk. De Keizerin.

STOERCK: Ga zitten, Anton. Het is goed om je te zien. Neem wat cognac.

MESMER: Ik ben bang dat er geen tijd is om te babbelen. Ik moet op een patiënt letten. Dus als je me alsjeblieft wil vertellen waarom je me hier gevraagd hebt...? Tenzij, natuurlijk, het was om toe te kijken hoe jij met kaarten verliest? (*hij blijft staan*)

STOERCK: Ik wil graag dat je naar iemand kijkt.

MESMER: Beroepshalve?

STOERCK: Een moeilijk geval.

MESMER: Maar jij gelooft niet in mijn methode.

STOERCK: Haar vader schijnbaar wel.

MESMER: Arme misleide dwaas. Ken ik hem?

STOERCK: Herr Paradies. Hij is een secretaris aan het Hof en zijn dochter....

MESMER: Ja, ja. Ik heb haar piano horen spelen. Ze is blind....

BARTH: Sinds ze drie jaar oud was. Ontwaakte op een morgen blind. Ik zal openhartig tegen je zijn, Mesmer. Ik denk dat het hopeloos is.

MESMER: Waarom dan naar mij toesturen?

STOERCK: Dat is de Keizerin haar idee. Ze is altijd geïnteresseerd geweest in dat meisje en toen Paradies de kwestie besprak met haar....

BARTH: Wel, je hebt een zekere mate van beroemdheid met betrekking tot ongewone zaken.

MESMER: Beroemdheid of beruchtheid?

STOERCK: (*lachend*) Je luistert te veel naar geroddel.

MESMER: (*zuur lachend*) Het wordt door welgemeende vrienden aan mij doorverteld. Maar jij bent een oogspecialist, Joseph en als jij niets kan doen...?

BARTH: Al de gewone methodes zijn geprobeerd. Bloedzuigers, trekpleisters, uitbranden....

STOERCK: Haar hoofd was in gips gezet voor twee maanden.

BARTH: Maar het mocht niet baten.

MESMER: *(somber)* Ze is nog levend, neem ik aan?

STOERCK: *(glimlachend)* Ze heeft veel moed.

MESMER: Is haar blindheid veroorzaakt door organisch gevolg?

BARTH: Dat denken we niet.

Het toneel vervaagt en de lichten komen op in het gezin van de Paradies. Maria-Theresa speelt zachtjes op de piano. Haar vader komt binnen met een boek.

HERR PARADIES: *(fluisterend)* Dat is prachtig, Maria. Schenk geen aandacht aan mij. *(hij gaat zitten en luistert een moment, begint dan zijn boek te lezen. Maria speelt door, even later komt haar moeder drukdoenerig binnen)*

FRAU PARADIES: Dat is een mooi stuk, lieverd. *(ze schudt kussens op en schikt de bloemen)* Is er iets wat ik voor je kan halen, Maria?

MARIA: *(verdraagzaam)* Nee, dank u, Mama.

FRAU PARADIES: Hete chocola, misschien?

MARIA: Nee, dank u, Mama.

FRAU PARADIES: Helemaal niets? *(Maria stopt met spelen)*

MARIA: Nee, dank u, Mama.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto